

4. Veľkonočná nedeľa B

*Ježiš sa stal kameňom uholným.
A v nikom inom niet spásy. (porov. Sk 4,11.12)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 4,8-12

Peter, naplnený Duchom Svätým, prehovoril: "Vodcovia ľudu a starší! Ak nás dnes vyšetrujete pre dobrý skutok, vykonaný na chorom človekovi, – ako sa totiž uzdravil, – vedzte všetci a celý izraelský národ: V mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali, a ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych, v jeho Mene stojí tento človek pred vami zdravý! On je kameň, ktorý ste vy, stavitelia, odhodili, no on sa stal kameňom uholným. A v nikom inom niet spásy. Lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mohli byť spasení."

Druhé čítanie

1. Jánov list 3,1-2

Milovaní, pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme. Ale svet nás nepozná, pretože nepozná jeho. Milovaní, už teraz sme Božími deťmi, a ešte sa neukázalo čím budeme. Vieme, že keď sa on zjaví, budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je.

Evanjelium

Ján 10,11-18

Ježiš povedal: "Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier dá život za ovce. Najatý strážca, čo nie je pastierom a ovce nie sú jeho vlastné, opúšťa ovce a uteká, keď vidí prichádzať vlka, a vlk ich trhá a rozháňa. Najatý strážca uteká, lebo je nádenník a nezáleží mu na ovciach. Ja som dobrý pastier. Poznám svoje ovce a moje ovce poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohoto ovčince. Aj tie mi treba priviesť a budú počúvať môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier.

Otec ma preto miluje, že dávam svoj život, aby som ho znova dostal. Nik mi ho neberie, ja ho kladiem dobrovoľne. Mám moc dať ho a mám moc znova si ho vziať. Takýto príkaz som dostal od môjho Otca."

Na zamyslenie

Štvrtá Veľkonočná nedeľa, nazývaná aj "nedeľou Dobrého Pastiera", je často slávená ako nedeľa povolání. V tento deň, keď texty hovoria o rôznych stádach, ktoré je potrebné zhromaždiť, je aktuálna aj ekumenická myšlienka.

Obraz stáda a pastiera bol v staroveku často prenášaný na kráľov a vodcov národov, ktorí boli takto známi aj ľuďom. V židovských písomkách bol obraz Pastiera prenášaný na Boha. Boh sa v celých dejinách spásy ľudstva preukazoval vždy ako Pastier, ktorý je tu pre všetkých. Tento obraz obsahuje aj hebrejské označovanie Boha (Jahwe – ja som ten, ktorý je tu pre vás). Kde je núdza, tam sa ukáže Pastier ako záchranca a spasiteľ. Ako ten, ktorý je pripravený byť tu pre núdznych, pracovať pre nich, žiť, trpieť a v najhoršom prípade dokonca aj umrieť. Ak teraz Ježiš sám seba nazve takým Pastierom a zároveň je rovný Bohu, znamená to pre náboženských vodcov ľudu škandál, ktorý je rúhaním sa voči Bohu. Pripomína im ale tiež to, že v úlohe pastierov svojho ľudu zlyhali. V najlepšom prípade ich možno označiť ako zaplatených sluhov, nie ale ako pastierov s plnou zodpovednosťou za svoje ovce. Zaplatený sluha je ten, ktorý je neustále v nebezpečenstve, že bude chcieť viesť ľudí k spáse podľa svojich meradiel a ktorý nie je pripravený podriaďiť sa vyššej autorite.

Iba jeden môže viesť ľudí k spáse: Kristus, syn Boží. Spásonosná moc Ježiša, ktorá sa stala viditeľnou napríklad na ochrnutom prostredníctvom Petrovej ruky, sa chce ukázať na všetkých ľuďoch. To pripomína meno Ježiša v jeho hebrejskej forme: Jehošua – Jahwe je záchranca, Spasiteľ.

To, čo platí pre Ježiša a čo bolo povedané o jeho roli pastiera, platí v prenesenom zmysle aj pre každého z nás. Ako "Božie deti", ako sme nazvaní v druhom čítaní, by sme sa mali stať hovorcami Božej Lásky v našom svete. To je naša úloha. Ak je naša rola pastiera založená na láskyplnom vzťahu s Kristom a ak prenecháme vedenie Jemu, splníme túto našu úlohu a doviesť kresťanstvo prinášajúce spásu aj do nášho sveta.

Dnes je uzdravenie, spása, potrebnější než kedykoľvek predtým. Staré a nové choroby, vnútorné a vonkajšie ochrnutia potrebujú uzdravenie. Uzdravenie, ktoré súvisí častokrát s potrebou ostať uzdraveným ako celok, s hľadaním zmyslu života. Každý úspešný proces uzdravenia potrebuje na jednej strane dôveru, na druhej strane lásku. Aká dôležitá je teda úloha pastoračnej a pastierskej starostlivosti Cirkvi všeobecne, ako aj voči každému jednotlivcovi!

Ak zoberieme vážne našu pastiersku úlohu, nebude už žiadne lamentovanie nad chýbajúcimi pastiermi a povolaniami. O to viac je tu otázka pre každého z nás: Čo môže očakávať odo mňa Boh na základe mojich schopností, ako sa môžem prichiniť k rozširovaniu Božieho Kráľovstva? Je moje správanie sa voči iným uzdravujúce, chrániace, presadzujúce život? Darí sa mi ako pastierovi prispievať k opätovnému zjednoteniu rozdelených kresťanských Cirkvi? Snažím sa pomôcť zmeniť nespravodlivé ekonomické štruktúry, aby boli dobrá tejto zeme rozdelené spravodlivo medzi chudobných a bohatých? Prispievam k tomu, aby boli pokoj, odzbrojovanie a ekologické snahy účinne podporované? Alebo zodpovedá moje správanie skôr správaniu vlkov, ktorí bez ohľadu na straty rabujú a vykorisťujú ľudí a prostredie v každej životnej oblasti? Takéto otázky plné angažovanosti často chýbajú...